

Кад бих била мала принцеза

Ја сам Ариел
сирена мала.
Живим у мору плавом
крај морског жала.

Талас ме њише,
бура ми пева,
а море хучи
док снове сневам.

Корални дворац
мој је то дом,
а отац Нептун
на трону свом.

Једнога дана,
у освит зоре
док сам чешљала косе своје
и певала нежно, у пола гласа
о сињем мору, што се таласа
сета ми нестаде с' лица
кад' на жалу угледах прелепог принца.

Срце поче да туче ко' лудо
„Како да створим неко чудо
да уместо мога рибљег репа,
добијем ноге?"(Љубав је слепа!)

Одох Урсули, злој вештици
што у дубинама мора
у вечној тами
самотно чами.

Рекох јој: „Молим те, молим вештице драга,
желим да ноге ми оставе трага.
Хоћу да уместо сирене девојка будем,
хоћу да ходам, желим међ' људе."

Вештица рече: „Остављаш свој
рибљи свет,
а људски живот
баш није леп.

Добро, ако то желиш
али ја тражим
твој дивни глас.
Постаћеш нема, у исти час."
Рекох јој: „Ниједна жртва
Није ми тешка,
Јер знам да љубав
Није грешка."

Кад сунце просу
по жалу сјај
мом рибљем репу
ту беше крај.

И док сам нема
обалом ходила,
судбина је принца
ка мени водила.

Наиђе на коњу белом
са оцем краљем
и свитом целом.
Моја лепота
у трену његово срце смота
па рече оцу:
„Оче драги, светли краљу
нађох невесту на морском жалу.

Нека је нема
мени не смета,
у оку јој видим
сву љубав света."
Одведе ме у своје дворе
и љубав траје, године теку

али ја исплаках суза реку,
туга ми стално притиска очи,
јер грло речи не може да срочи.

Често сам зором, на морском жалу
сузе слала оцу, по морском валу.
И смекша отац своје срце
за своју мезимицу ће учинити све.

Грмну, уздрма море
и дође до зле Урсуле.
Рече јој: „Вештице гадна
у овај час,
мојој сирени да вратиш глас.“
Устукну вештица, море се пени
па рече: „Вратићу глас твојој сирени.

А'л онда краљу тешко мени"!
Убоде је трозупцем
Нептун у гушу.
Вештица мрачна
испусти душу.

Од тада прича се
пронесе светом
о дивној краљици
с' гласом к'о цветом.
А море шуми,
море пени
бајку о принцу
и сирени.

Антонија Настић III/4

